

tallets Formening netop er den, at Traktaten i og for sig bør godkjendes, at den bør godkjendes saa snart som muligt, og at det er af reel Betydning, at den bliver godkjendt snarest muligt. Det er jo betyændt nok, at naar Traktatens Behandling er tilendebragt her i Thinget, skal den til at forhandles i de spanske Cortes, og det vil altsaa kunne blive af afgjørende Betydning, om man nogenlunde hurtigt her naaer til en Afgjørelse af Traktaten, thi naae vi ikke det, er det meget muligt, at det vil blive for sent at faae den forhandlet i Nar i Cortes, og naar den udflydes maasse et Nar, vil en meget væsentlig Del af den Fordel, Traktaten skulde bringe os, gaa tabt, og særlig vilde vi temmelig sikkert rammes netop af de Tab, for hvilke Traktatens Forkastelse vil udsætte os, thi den Konkurrence, vi skulde imødegaa ved Hjælp af Traktaten, vilde da have Tid og Spillerum til at gjøre sig gjældende med Kraft og gjøre det dobbelt vanskeligt for den danske Handel og Skibsfart at gjenerhverve den Position, som i Mellemtiden er gaaet tabt. Det er altsaa Mindretallets Hovedstandpunkt, at det indstiller Traktatens Behandling til fortsat Fremme og Traktaten til Godkjendelse, og det er kun, for saa vidt Toldlovens Behandling gjøres til Betingelse for Traktatens fortsatte Fremme, at Mindretallet har modfat sig i dette Dieblik en mere indgaaende Forhandling om Toldloven, medens derimod Mindretallet skal være fuldkommen villigt til at indlade sig paa en selvstændig Forhandling om Toldreformen, saalænge Tiden iøvrigt tillader det, og jeg for mit Bedkommende vilde finde det meget ønskeligt, om vi virkelig kunde naae til en Toldreform ved gjensidig Forhandling og Imødetommen. Jeg maa imidlertid tilstaa, at det Forslag, som nu foreligger fra Flertallets Side, ikke giver mig særdeles Haab om, at det vil være muligt at naae til et saadant Resultat uden i alt Fald efter temmelig langvarige og indgaaende Forhandlinger, og dette er netop for mig den væsentligste Grund til at insistere paa, at Traktatens Skjæbne bliver afgjort for sig og ikke gjøres afhængig af disse muligvis langvarige Forhandlinger.

Jeg skal nu vende mig til at betragte det, som jo egentlig foreligger i Dag, nemlig Toldloven. Jeg tror, det vil erkjendes, at de Udtalelser, jeg hidtil er fremkommet med, skjøndt de ikke direkte vedrøre Toldlovforslaget, dog knytter sig umiddelbart dertil og altsaa have været formelt berettigede. Jeg skal nu vende mig til det, som er Hovedpunktet, nemlig det finantzielle Resultat, idet jeg, ligesom jeg har udtalt i Betænkningen, dog ikke finder Grund til og tildels ikke ser mig i Stand til i dette

Dieblik at gaa ind paa Enkelthederne. Jeg ser altsaa paa det samlede finantzielle Resultat og spørger, hvorvidt den finantzielle Status tillader os at gaa ind paa en Toldreform, som opgiver mellem 6 og 7 Millioner Kr., nærmest 7 Millioner af Toldindtægterne. Jeg skal her foreløbig bemærke, at det er en høist eiendommelig Brug, som Flertallet i denne Forbindelse gjør af Ordet „Dækning“, af at „søge Dækning“ for Indtægtstab. Det siger, at det i Nar har opgivet Tanken om at dække Nedgangen ved en Stat paa bairisk Öl og en Forhøielse af Brændevinsstatten, og at det derfor har maattet søge at finde Dækning paa anden Maade. Det er mig imidlertid umuligt at faae Die paa den „Dækning“. Jeg ser ikke rettere, end at man bliver ved at slaa af paa Toldindtægterne, uden at der kommer noget som helst ind til Dækning. At kalde det „Dækning“, at man kun successive slaar af, er dog ganske beynnderligt. Jeg tror altsaa, man maa sige, at Flertallets Forslag gaar ud paa uden Dækning at opgive henved 7 Millioner. At en Del af dem først opgives successt, er ganske vist en Fordel, det indrømmer jeg, men der er paa den anden Side visse Ulemper forbundet med den Maade, hvorpaa denne Tanke i Lovforslaget er gennemført, og disse skal jeg ret strax nævne. Flertallets Hovedstandpunkt synes at være dette, at man ikke overhovedet kan opnaa en hensigtsmæssig Revision af Toldtarifen uden at komme til en Nedgang af 6 til 7 Millioner Kr. Gyldigheden af dette Hovedstandpunkt maa jeg bestemt bestride. Jeg maa bestemt gjøre gjældende, at allerede Regjeringens Forslag, saaledes som det foreligger, med en Nedgang efter Flertallets Opgjørelse af ca. $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr., vil være væsentlig bedre end den bestaaende Toldtarif, at der vil være naaet et virkelig Fremskridt ved Vedtagelsen af Regjeringens Forslag, saaledes som det er, skjøndt jeg for mit Bedkommende tilstaa, at jeg kunde ønske Ændringer deri. Men selv som det er, med en Nedgang af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., vil det absolut være et Fremskridt fra det Bestaaende. Det tror jeg, enhver nildet Betragter maa indrømme. Naar jeg nu dertil føier den Nedsættelse, som ligger mig mest paa Sinde at faae føiet til, nemlig Skibsafgiften, og lægger den til med sit hele Vælob, naae vi til en Nedgang af 3 Millioner Kr., og jeg tror, at der i saa Tilfælde vil have fundet en Reform Sted, som er af meget stor Betydning for hele vort økonomiske Liv. Det saakaldte Børsudvalg opstillede Forslag om en Nedgang af omtrent $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og jeg tror ogsaa, at Enhver, der lidt omhyggelig undersøger dets Forslag, vil er-